

STILLE

Jeg leter etter uttrykk med et fysisk nærvær uten fortelling.
Hvitt, grått, tåke, damp, luft og vann,
innenfor rammen av kvadrat, rektangel, sirkel og oval.

Verkstedet mitt er et tomt rom med materialer og utstyr.
Her henter jeg ut stoff som i ettertid kan kalles ideer eller konsepter.
Jeg må være ganske stille for ikke å overse tilsynelatende ubetydeligheter som kan bli viktige.
For å unngå vanens gjentakelser lager jeg stramme planer for arbeidet
– men med plass for noe som ikke passer.
Det er nyttig for meg å tenke at verksted også kalles *studio*,
og at *studio* og *studere* er beslektede ord.

Lærdom fra to keramikere som ikke lenger lever, er kommet meg til nytte nå.
På verkstedet hos Lisbet Dæhlin: dobbeltglasering, transparent blank over hvit.
I biografien om Beatrice Wood: talløse ombrenninger.
Glasert og brent og glasert igjen og brent igjen og brent igjen.

Virkemidlene er leire, glasur og brenning.
Uventede spor fra keramiske prosesser kan brukes.
Slik kan krakeleringer i glasuren i ett lag bli til linjer og punkter i neste lag,
tegninger jeg selv ikke kunne ha fått fram.
Jeg vil at spor og lag skal smelte inn i formen og bli én ting.

Kunst som kan brukes.
Jeg understreker ordet **kunst** som intensjon.
Jeg inkluderer åndelige så vel som fysiske gjøremål i begrepet funksjon.
Den faglige samtalen om brukstingens kunstneriske potensial er langt mer åpen og nyansert i dag
enn da jeg kom inn i dette området for snart 40 år siden.

Nina Malterud 2012

Foto: Øystein Klakegg. Fat, leirgods, 25-35 cm b.